

نقی زاده و صاحب فتح

(۲)

۴- پاریس ۱۲ نوامبر ۱۹۰۸

قربان شوم خطاب به هردو بزرگواران^۱ است هیچ مطلبی که قابل عرض باشد ندارم. من خودهم همینقدر در کمال اختصار افهار ارادت نموده و ضمناً احوال هر سی نمایم و عرض کنم امیدوارم که همه وقت در هر جا هستید خوش و خرسند و سلامت باشید.
چند شب قبل جناب احمد رضا پاک^۲ را در آجمن اخوت اسلامیه پاریس ملاقات کردم. مجال نشد و فرصت به دست نیامد که بعضی صحبتها با ایشان پکنم، در همین امروز و فردا به لندن خواهد آمد. اما نمی دانم در کجا متزل خواهد کرد و نمی دانم بنابرایی در لندن یا در کامبوج تشریف خواهید داشت. اگر به لندن تشریف بر دید می توانید از سفارت عثمانی آدرس ایشان را بخواهید و گمان می کنم ایشان را ملاقات نموده و با هم قرار دوستانه بگذارید یعنی اتحاد و اتفاق ایشان را بطلبید و ایشان متعهد در کمک و همراهی با ایرانیان بشوند بسیار خوب است، از طرف اسلامبول عثمانیها می توانند از اوضاع مدد و معاونت را باما بگذند.^۳

نمی دانم جنابعالی تازه چه اقداماتی کرده اید. یقین است که بیکار نخواهید ماند. اما بدختانه ایرانیهای اینجا میل اموات می مانند. یعنی هیچ حس و حرکت ندارند. ندا

---

* آقای ایرج افشار رئیس دانشمند و صاحب نظر کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران و استاد دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران.

گواه است که ماهل ایران در تمام دنیا رموابودیم و شمه کس فهمید که عدم ایرانیه با هتر از وجودشان است . تنها یک آذربایجان و مردم تبریز کاری از پیش برداشت که اسم ایرانی بکلی محو نشد !

دیروز در روزنامه «اکار» از جمله مطالب نوشته بود حاکم ارومی (نمی دانم کیست) گویا امامقلی میرزا باشد مردم ارومی راجمع کرده و خطابه ذکر نموده و گفته است آرام باشید و ساکت بنشونید ، درپی آشوب و شورش نباشید والا من از میان شماها می روم و شمارا به حال خود و امی گذارم !

خبر دیگر اینکه یکی از علمای کربلا (نمی دانم کدام) مرده و شاه حکم داده دکاری را ایل هفتہ بینند و در همه جا رسوم عزاداری را مجری نمایند . برای اینکه جلب خاطر از علاما بنماید ! خیلی غریب است . باری چون اخبار اینجا از روی اخبار لندن است دیگر بیش از این لازم به خبرنگاری نیست .

یک روزنامه الهلال مدتی قبل رسید گمان کردم متعلق به جناب حاجی میرزا آقا است لهذا نزد ایشان فرستادم . بعداز مدتی که دانستم به جنابعالی تعلق دارد به ایشان اطلاع دادم . ایشان قراردادند که بدنهند . هنوز نداده اند . به خودم فرستاد .

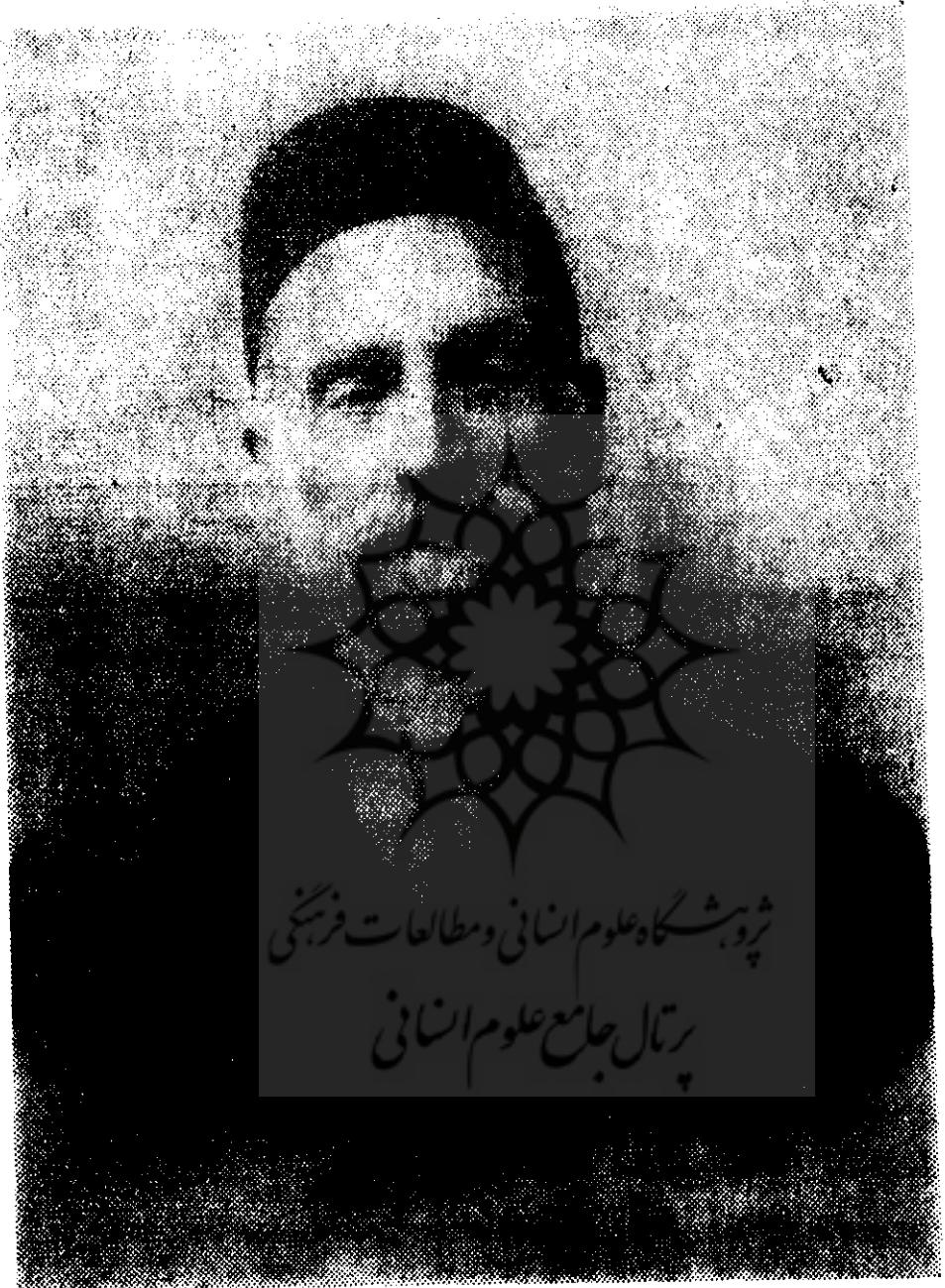
کاتالک را دیروز با پست ارسال داشتم . اگر آرتیکلی در روزنامه های آنجام متعلق به ایران بنویسید بادیگری بنویسد برای بنده ارسال دارید خیلی تشکر می نمایم . چند آرتیکل که جناب مومنی و برون برای جناب آقامیرزا محمدخان^۴ فرستاده بودند هم را به بنده داده و بنده در کتابچه خود چسباندم . زیاده عرضی نیست ، ملامت وجوده بارگ هر دو را از خداوند خواهانم . ارادتمند ،

صاحب نسق

***

اتفاقاً در همین ایام که به لطف آقای دکتر حسین پیرنیا استاد دانشگاه طهران اوراق و نامه های بازمائده از پدرشان (مرحوم معاهضد السلطنه پیرنیا)^۵ می نگریستم به دو نامه از صاحب نسق به معاهضد السلطنه و یک قسم نامه مهم که امضای صاحب نسق هم پای آن است برخوردم .

نامه اول از پاریس در دو صفحه مورخ ۱۶ دسامبر ۱۹۰۸ عنوان معاهضد السلطنه و بنده ای او در «الوردون» و در جواب نامه ای است که معاهضد السلطنه به او نوشته بوده است . در این نامه می گوید از اینکه برای خریدن حروف مطبوعه به استانبول رفتید خوشحال شدم . در دنبال آن می نویسد : « و اتعأو حقیقته درهیان این همه ایرانی و بقول خودشان وطن پرست بنده ... نذر را دیدم که از روی حسن بنوی و در دباطنی معنی کوشش در آزادی ایران می -

محمد صادق صالح نسق

نمایند یکی بندگان عالی و دیگر جناب آقای تقی زاده و سیمی جناب ممتاز الدوله است...
بعتهایدۀ بندۀ تمام ایرانیهای خارجه هیچ کاری نمی‌توانند بکنند جزاً ینکه پول بدنه‌ندر روزنامه فارسی
و فرانسه بنویسنند و به اطراف ایران پراکنند و همچنین آدمها از هر سمت گسیل نمایند...»
نامۀ دوم مورخ ۲۹ دسامبر ۱۹۰۸ و خطاب به معاضد‌السلطنه که به الوردون ارسال
شده بوده است ولی دهخدا آن را به آدرس میرزا محمدخان به پاریس فرستاده بوده است
تابه‌دست معاضد‌السلطنه برسرد. در آن آمده است :

« مجلس اینجا هنوز ناتمام است . یعنی کاغذها نوشته و برای همه فرستاده‌اند که همه
آن را امضای کنند . جمعی که اینجا بودند امضای کردند . یعنی راضی شدند درین دولت و
ملت اصلاح شود به شرط آنکه مجلس شورای ملی مثل سابق داده شود و چون این شرط
دولتیان قبول نخواهند کرد لهذا مطلب ناجیز و معذوم خواهد شد . عقللاً این است که
مجلس را ملت به زور بگیرد نه به خواهش . پس باید اول ملت را بیدار و حاضر کرد و بعد مقصود
را حاصل نمود...»

مراد صاحب نسق از عبارت «کاغذها نوشته و برای همه فرستاده‌اند» ظاهر آمشروحد ای
است که در تاریخ ۲۲ دسامبر ۱۹۰۸ به صورت نامۀ دسته‌جمعی به امضای عده‌ای از سیاسیون
مقیم پاریس تهیه شده است و مربوط است به وقتی که بیم حمایت روس و انگلیس از شاه
می‌رفت و جمعی از ملیون معتقد بوده‌اند که محمدعلی شاه را بهترست ملت حمایت کند نه
دول خارجی . متن آن چنین است :

۲۲ دسامبر ۱۹۰۸ - البته خاطر مبارک از اخبار و وقایع اخیره ایران مطلع است
و این نکته را در روزنامه‌جات ملتفت شده‌اند که شاه برای اعاده مشروطیت در حفظ جان و
تحت و تاج خود اطمینان وضمان از دولتین روس و انگلیس خواسته . البته خوب است که
این ضمانت از طرف امنی ملت بشود . پس لازم است در این موقع در موجبات صلحی که
خدمت مملکت و صلاح وقت باشد باید که حفظ منافع ملت و تأمین خاطر
مبارک شده باشد .

در مقدمۀ این کار به نظر مخلصان رسیده که بعد از مشورت حضوری و منطبق آراء
تلگرافی به امضای جماعت به حضور مبارک اعلیحضرت همایونی خلدالله ملکه بشود که
اسباب تأمین خاطر مبارک بوده معلوم باشد که در تشکیل مجلس و حفظ قانون اساسی و اعاده
حقوق ملت تیخت و تاج سلطنت محفوظ خواهد ماند . گمان مخلصان است که در هم راهی
این مقدار اقدام مضایقه نفرمایید و از برای انجام این مقصد برای اول ماه ژانویه که شش
روز دیگر است در پاریس حاضر شویم و آنچه صلاح وقت است تلگرافاً معرفوض داریم . مسلماً
اگر نفعی نکند خبری نخواهد داشت . خواهش جواب فوری داریم . زیاده عرضی نیست .

علیقلی (سردار اسعد) - دبیرالملک^۷ مهدیقلی مخبرالسلطنه هدایت - العبدشکرالله (معتمد خاقان)^۸ - اسمعیل معتمارالدوله^۹ - میرزا آقا حسینزاده (حاجی میرزا آقا وکیل) . اگرچه امضای دکتر خلیلخان ثقی نفی ذیل مشروحه نیست ولی در صفحه روپرور آن مشروحه که اسمی امضاء کنندگان به خط صاحب نسق نقل شده است نام دکتر خلیل هم آمده است.

۱ - یعنی تقی زاده و میرزا محمد علی خان تربیت .

۲ - احمد رضا بیک از اهالی عثمانی بود و از رجال آزادیخواه آنجا و لی درین اوقات در اروپا بود و ایرانیان با درتماس بودند .

۳ - نگاه کنید به نامه تقی زاده به ستارخان که در مجله ی فنا چاپ گردید .

۴ - میرزا محمد خان قزوینی که حاجت به معرفی ندارد .

۵ - ابوالحسن معاضدالسلطنه (میرنیا) یکی از نمایندگان مجلس دوره اول بود که پس از توب بستن مجلس به دستور محمد علیشاه از ایران تبعید شد . او با کمک قلمی علی اکبر دھندا در شهر ایوردون (سویس) به انتشار صور اسرا فیل پرداخت و جز آن کانونی رادر آن شهر برای عبارزه با محمد علی شاه تأسیس کرد .

۶ - مطابق ۱۳۲۶ ذی القعده

۷ - میرزا حسین خان شیرازی است که به سبب دوستی با سردار اسعد در مجلس دوم به نمایندگی انتخاب شد و بعد از این کابینه مستوفی‌المالک وزیر پست و تلگراف بود . (رجال صدر مشروطیت)

۸ - بعدها لقب قوام الدوله گرفت . او پسر حاجی محمد حسین خان صدر الدوله اصفهانی است و از پیشخدمتهای مظفر الدین میرزا در تبریز بود ولی در عهد محمد علی شاه . مورد توجه نبود و چون پیش از بستن مجلس به امر محمد علی شاه به فرنگستان تبعید شده بود در صفحه آزادیخواهان قرار گرفت و به مبارزان پیوست در دوره مجلس دوم به وزارت تجارت و بعد از آن به حکومت اذنهان وزارت فوائد عامه منصوب شد . (رجال صدر مشروطیت)

۹ - ممتاز الدوله از مردم آذربایجان و از دوره اول دلیل مجلس و در موقع بمباردمان مجلس رئیس آن چا بود . در دوره استبداد صنیع در اروپا بود و در مبارزات و مبارزات شد محمد علیشاه مجدانه شرکت داشت .